

Jeg vil godt sige, at jeg ikke tror, ledighedstal-lets udvikling bliver påvirket i nævneværdig grad, når EU nu bliver udvidet. Det er andre steder, den bekymring må rettes mod, ikke mindst mod vores egen politik herhjemme og også det, at det jo altså heller ikke er lykkes regeringen med sin politik, heller ikke med den nyligt aftalte skattereform med Dansk Folkeparti, at skabe flere nye arbejdspladser i det omfang, det er nødvendigt for at leve op til 2010-målsætningerne, desværre.

Men vi ser altså ikke de farer, som Dansk Folkeparti gør med sit beslutningsforslag, for, at der kommer mange nye arbejdstagere til Danmark. Det gør vi ikke af sproglige og kulturelle grunde, og fordi vi altså også faktisk tror, at borgere i de nye medlemslande af EU rent faktisk gerne vil blive i deres lande, være med til at udvikle og opbygge dem, og også fordi de pågældende lande som nye medlemmer af EU vil opleve en økonomisk vækst og også en vækst i levevilkårene, der gør, at det også er værd at blive hjemme, uden at det er et mål i sig selv for Kristeligt Folkeparti.

Kl. 19.55

Vi ønsker ikke, at Danmark skal hæve vindebroen, sådan som Dansk Folkeparti jo faktisk ønsker med sit beslutningsforslag. Et forslag, som også går langt videre, som ministeren også var inde på det i sin tale, end de overgangsordninger, som f.eks. Østrig og Tyskland har fået i forhold til at få arbejdskraft fra de nye medlemslande.

Vi ser fra Kristeligt Folkepartis side i virkeligheden Dansk Folkepartis forslag her som stærkt forbundet med deres kampagne imod gamle løfter om at afskaffe eksklusivaftalerne. Man har jo tidligere kædet de to ting direkte sammen.

Vi synes jo, det er lidt mærkværdigt at opleve, at Dansk Folkeparti efter at have fremsat beslutningsforslag sammen med Kristeligt Folkeparti, om at man skulle indføre forbud mod eksklusivaftaler, nu fuldstændig er på vej væk fra det løfte, man har givet Kristeligt Folkeparti, dengang man fremsatte beslutningsforslaget, men jo altså også har givet vælgerne i spørgsmålet om eksklusivaftalerne, ved nu lige pludselig at kæde det sammen med en overgangsordning, som overhovedet ikke var inde i billedet, dengang Dansk Folkeparti besluttede sig for at gå sammen med Kristeligt Folkeparti om et beslutningsforslag om at få indført et forbud mod eksklusivaftalerne.

Derfor er det på mange måder et ynkeligt forslag, synes jeg, som Dansk Folkeparti her er kommet med i dag, som vi altså på ingen måde kan støtte fra Kristeligt Folkepartis side. Vi synes faktisk, at regeringens afvisning her i dag også var ganske udmærket.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt sige tak til ministeren for den indledende redegørelse til debatten og også tak til ordførerne for debatten – ordførerne jo med meget stor forskel i stemmeføringen. Nogle anerkender jo, at der er problemer, og at de skal løses. Andre skøjter hen over det og siger, at det hele er fuldstændig ligeegyldigt. Det går nok. Verden ser nok ud i morgen, som den gjorde i går, så det kan vi tage helt roligt.

Men der er simpelt hen også fra nogle ordføreres side klynkeri over det her, eller hvad skal man kalde det? En eller anden form for mærkelig tilgang til det.

Fleere ordførere har heroppefra sagt, at ja, der kommer forskelle i reglerne for de her nye ansoerlandes borgere i forbindelse med adgangen til Danmark og så de nuværende EU-landes borgeres adgang, og samtidig står de samme ordførere heroppe og påstår, at de ikke vil acceptere nogen form for opdeling i A- og B-medlemmer i EU.

Man kan jo ikke på den ene side bare sige, at regeringen er på vej mod med en eller anden form for strammere kurs, end den, der har været udslagsgivende indtil nu – og det vil jeg komme tilbage til – og på den anden side sige: Men vi vil ikke acceptere Dansk Folkepartis forslag, for det vil opdele borgerne i EU i sådan nogle A- og B-medlemmer. For det gør regeringen jo også. Det gør de partier, der tilslutter sig regeringens forslag, jo også.

Det er graden af, hvor mange foranstaltninger vi føler, der er nødvendige, for at vi er på sikker grund, der afviger her, som jeg hører det, ministeren siger, og så det, vi siger med vores beslutningsforslag.

Derfor synes jeg, der er meget – det er ikke sikkert, at klynkeri er ikke det rigtige ord, men sådan et eller andet i den retning hos nogle ordførere, der i virkeligheden både blæser og har mel i munden.